

Majestæet Kongen forelagt og vi kunne saa lovligt og roligt drøfte Sagen; thi jeg ønsker ikke, at dette Forslag vedtages efter de Forhandlinger, der idag ere gaaede forud. Jeg skal tillade mig en Dyring, ikke om selve Lovforslaget, men om dets Motivering, fra flere Medlemmers Side. Jeg staaer ikke som den, der siger, at det er vigtigt at bringe det danske Sprog frem i Slesvig, thi det danske og det tydske Sprog ere lige berettigede i Slesvig, men som den, der ved enhver Forholdsregel vil ønske, ikke som Medlem af denne Forsamling, men som dansk Mand, at kunne bidrage til at bringe det danske Sprog frem i Slesvig og det ikke ved at frige mellem de to ligeberettigede Sprog, men ved hensigtsmæssige, retfærdige og billige Forholdsregler.

Eschering: Den ærede Secretair (Barfod) er ikke nogen nysgerrig Historiker, det har jeg erfaret for, men i høj Grad idag. Jeg kan sige, at ikke een af de mange Ting, han har sagt om mig, er rigtig, men de laae saa nær ved det Rigtige, at de kunde smutte hen, som om de vare rigtige, og det er det Allerfarligste ved det Urigtige. Jeg har sagt, at jeg ved hvad jeg meddeelte om denne Sag, talte som Formand for Finantsudvalget; jeg sagde, at jeg som saadan havde henvendt mig til den Dverfstaende af Forslagsstillerne (Blizen-Finecke), for i Finantsudvalget at kunne omtale denne Sag, som maatte komme til at ligge for der. Det var altsaa ikke Hemmeligheder, som jeg bringer her igjen, ikke private Samtaler, som jeg ikke kunde bringe igjen; men tværtimod en Samtale, som jeg maatte være berettiget og opfordret til at bringe igjen. Jeg talte ikke om tykke Pakker, jeg talte om, at det ærede Medlem (Blizen-Finecke), som her er Tale om, sagde mig: „der er en heel tyk Paffe, som jeg endnu ikke har seet igjennem“. Om den er svunden ind til nogle saa Blade, eller der er taget Noget ud af den, skal jeg ikke kunne sige. Dernæst sagde jeg, at jeg for nogle Aar tilbage har hørt og seet Noget om denne Sag, og der var det, jeg anførte, at jeg troede, at jeg mindedes — jeg sagde det med Barsomhed — at have seet en tyk Paffe. — Dette er altsaa ganske forskjelligt fra det, som det ærede Med-

lem anførte. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde sagt, at Gjennemsnitsveien var halvanden Miil; nei, jeg holdt mig til, hvad den ærede Kirke- og Underviisningsminister sagde, at der var 2 Miil for Nogle og 1 Miil for Andre, og deraf drog jeg den Slutning, at saa blev Gjennemsnitsveien halvanden Miil. Jeg maatte antage, at den ærede Minister, som vil slutte sig til Forslaget, vidste dette simple Materielle derom. Det er et hyderligere Beviis, for, at jeg ikke tog feil, naar jeg sagde, at den ærede Minister endnu ikke havde sat sig ind i dette Forhold, og at det derfor vilde være bedre, at han skjød Bevillingen fra sig nu. Det ærede Medlem nævnte, men ikke paa mine Vegne, — det var kun hans egen Usikkerhed i Kjendskabet til Forholdene — at her var nu, efter hvad der var meddeelt, 3 Miil til Kirke, og det meente han, havde vi ikke i Danmark. Men i ethvert Fald findes der i Danmark, efter hvad det fornødt er mig meddeelt, paa Holmsland dem, der have 6 Miil til Kirke. Vil nu det ærede Medlem komme og foreslaae 600 Rd. til en Skole og Præst paa Holmsland, og er dette ikke ligesaa berettiget? Men dette Spørgsmaal ligger jo aldeles ikke for her. Den hele sproglige Strid har jo ikke noget her at besifte. Der er jo ingen Tvivl om, at, naar Sagen blev fuldkommen oplyst, man da vilde bevilge et passende Beløb til Understøttelse for Skolelæreren, og om det var nødvendigt, til geistlig Hjælp paa Bist. Det er jo ikke umuligt, at der som paa Færøerne kan komme geistlig Hjælp andetsteds fra i betimelig Tid, og at det saaledes ikke er nødvendigt, at der oprettes en ny Menighed; have vi ikke andre Steder, hvor man maa hjælpe sig paa samme Maade? Det er det store Spørgsmaal, om vi igjennem en Votering som denne skulle indrette et Forhold, som vi ikke kjende nøie, friste Ministeren ind paa at oprette Embeder og Kalb, som ikke tidligere have existeret, og som maaskee ikke behøves, eller hvortil Midlerne maaskee ikke ere tilstrækkelige; det er det, hvorom der er Spørgsmaal, og slet intet Andet. Spørgsmaalet er, om vi ved denne Leilighed skulle bevilge anderledes, end vi sædvanlig gjøre, eller om vi skulle forholde os her som ved andre Leiligheder. Naar saa